ANUL XI. No. 1262 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 30 Octombrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

1919-1933

Ceiace am prevăzut, s'a întâmplat.

Ceiace au prevăzut cei mai mulţi. Fiindcă desigur, n'au fost prea mulţi aceia cari s'au lăsat îmbătaţi de haşişul experienţei de eri, anticipând o victorie care în condiţiunile în cari a fost pregătită, nu putea să fie realizată.

Ce putea face însă entuziasmul singur într'o echipă sclerozată de nepregătire?

Ce i se poate reproşa lui Fănescu? Ce i se poate reproşa lui Petea, lui Deheleanu, sau lui Stanciu? Cine ar putea pretinde că Ploeşteanu ar fi putut face mai mult, dar n'a vrut? Sau că înrudit prin nume cu balonul, Sfera n'a fost eri un admirabil cerber al buturilor lui Rădulescu?

Echipa totuşi n'a dat satisfacţie.

Nu este vorba aici de stabilit răspunderi. Nu ne interesează dacă în toată România, nu s'ar fi putut găsi un «11» superior celui de eri. Dacă în două posturi esenţiale ale înaintării — aripele — n'ar fi fost mai just plasate două aripe de profesie, decât un fundaş (Stanciu) şi un mijlocaş (Bărbulescu). Şi dacă, impestriţată — aşa cum a fost — echipa n'ar fi avut imperioasă nevoe de câteva antrenamente cari s'o sudeze, montându-i necesarele legături între compartimente.

S'a făcut, s'a făcut.

Cu puţin noroc, ar fi putut să iasă chiar mai bine. Când conduci din primele minute cu 1—0, eşti depăşit la pauză cu 3—1, revii apoi şi domini toată repriza doua, te apropii la 2—3 şi ratezi goaluri aproape sigure — dintre cari o bară ar fi trebuit să ne aducă egalarea — nu însemnează că nu ţi-ai jucat şansa.

Footballul este o loterie aproape întotdeauna injustă.

De-aceia, nu ne interesează rezultatul de eri prin cifrele pe cari le-a pus faţă în faţă. Au câştigat Bulgarii, aşa cum puteam să câştigăm noi.

Şi chiar pierzând, am realizat totuş un câştig neaşteptat.

S'a statornicit — prin debutul de eri — tradiţia unei echipe B, care să fie mai târziu pepiniera primei noastre reprezentative. S'a fixat odată pentru totdeauna că improvizaţiile nu pot — nu trebue — să fie piatră de încercare a unei experienţe pe care mii întregi de oameni au propus-o, au cerut-o şi au aşteptat-o cu o încredere care nu trebuia să le fie sfărmată. S'a întrezărit ceiace s'ar putea face cu aceiaşi echipă, mai atent pregătită.

...Şi s'a reîmprospătat după 14 ani, o reprezentativă românească unitar colorată, reeditând — din punctul de vedere a coloritului — primul match internaţional al României.

Pershing 1919 — Bucureşti 1933.

Am avut în 1919, la Pershing, în primul nostru match internaţional, mai mult noroc. Am reuşit atunci, în cadrul jocurilor interaliate, să învingem Franţa cu 4—0. Şi să grefăm pe aceiaş tablă pe care s'a săpat rezultatul 11 nume cu autentice aderenţe în fonetica dicţionarului românesc: Costel Rădulescu, Dumitru Niculescu, Mareş, Florian, Alvirescu, Schmettau, Georgescu, Hillard, Săvulescu, Traian Butu şi Meţianu.

După această victorie însă, două înfrângeri au temperat veselia debutului, completându-ne răbojul cu două capotări consecutive: 1—5 cu Italia şi 2—3 cu Grecia.

Am debutat în 1933 mai puţin fericit. Cedând — în cele mai puţin prielnice condiţii pentru noi — celei mai bune reprezentative bulgare. Inscriem deci, după 14 ani, o nouă înfrângere. Atenuată însă de faptul că n'a fost suportată de prima noastră echipă. Justificată de proastele condiţiuni în cari ne-am prezentat şi prevestitoare—prin chiar felul cum a fost acceptată — de mai bune consecinţi.

Fiindcă, desigur, nu se va izola încercarea de eri în lazaretul unei singure experienţe. Şi nu va fi reeditată — atunci când va mai fi din nou făcută — cu graba, cu superficialitatea şi cu lipsa de prevedere cu care a fost montat primul match al echipei noastre B.

Prilejuindu-ne, cândva, satisfacţia pe care am încercat-o la Pershing. De care am fost eri la un singur pas. Şi care va veni cu siguranţă să alinieze în plutonul de jucători din 1919, un nou şir de nume, diferite de acelea cari au ţinut interimatul victoriilor noastre footballiste timp de 14 ani.

Din 1919 până în 1933.

GEORGE FULGA

Săptămâna

Ne-am văzut, în fine, visul cu ochii. De un deceniu jinduim după o echipă B. care să joace simultan cu titulara primei litere din alfabet şi care să colecţioneze cât mai mulţi «escu» cu putinţă. Şi nu ne-a fost dat, decât eri, să avem această satisfacţie morală. Pentrucă, satisfacţie materială au avut din plin vecinii noştri dela Sud, în permanentă goană după o victorie. Mai ales contra unei echipe româneşti, ori cum numită şi ori cum poreclită. Invinşilor noştri copioşi din prologul Balcaniadei, le-a fost indiferent dacă au răpus echipa A, sau le-a fost dat să îngenuncheze numai pe «cârlani», «mânji», «speranţe» sau «cadeţi». Esenţialul a fost să termine victorioşi o partidă începută cu «Trăiască Regele» şi «Şumi-Mariţa», pentru că tot aşa a fost şi la Balcaniadă... şi mai ales, pentrucă, reîntoarcerea la Sofia ar fi fost de data asta mai plină de riscuri ca ori când. Bunătatea noastră proverbială şi — de ce n'am recunoaşte-o — proverbialul nostru ghinion (la selecţionare întâi şi apoi la joc) a fost pentru răzbunătorii noştri vecini începutul mult râvnitei reabilitări. Şi vor fi din nou presărate 'n flori drumurile Sofiei şi din nou vor fi Bulgarii cei mai buni din întreg Balcanii...

Noi, modeştii lor vecini, ne-am ales însă cu un numai puţin modest match nul în lupta cu elveţienii, cari deşi n'au cinstea să trăiască în Balcani, se bucură totuşi pe continent de o ciosvârtă de reputaţie. Şi pe lângă aceasta n'au nici măcar păcatul de a fi răzbunători. Ceia ce nu-i din fericire, decât în propriul nostru avantaj. Aşa că imuabilul joc al echilibrului perpetuu şi-a spus şi de data aceasta răspicat cuvântul.

Interesant este însă faptul că deşi tribunele dela O. N. E. F. gemeau sub povara omenirei care se înghesuise ca la urs să vadă pe «cârlani», «cadeţi» etc., au mai rămas totuşi destui spectatori cari să dea animaţie luptelor decisive anunţate la şosea de rugby-ul românesc. Şi a fost, ce-i drept, o animaţie cum nu s'a mai văzut de mult. Matchurile decisive însă, n'au decis decât o finală între Sportul Studenţesc şi P. T. T., în timp ce rivalitatea existentă între Arsenal şi Avântul Sportiv s'a tranşat imediat pe loc, şi fără amânare. In sensul că, după ce s'au războit cum au putut mai bine pe teren, jucătorii Avântului au luat la bătae... galeria Arsenalului şi nu şi au văzut de treabă, decât după ce nici unul din adversarii de pe tuşe nu şi-a văzut de drum... Ceia ce, va recunoaşte oricine, constitue o notă originală în materie de rugby, unde până acum luptele extrasportive circumscriau întotdeauna jucătorii şi rezervele lor... Progresul e aşa dar evident.

Un sport care nu provoacă animaţie, dar care-şi vede totuşi de necazuri, este atletismul. Astfel Sâmbătă şi Duminică, în faţa a 6 spectatori Herold a reuşit să doboare vechiul record la Decathlon, fără ca prin această performanţă să fi crescut cu un milimetru erudiţia atletică a adversarilor săi şi fără ca publicul sportiv care nu agreiază atletismul, să fi aflat măcar de existenţa unui asemenea concurs.

Şi asta în flagrant contrast cu boxul, care şi-a încheiat cu alai campionatele regionale, în văzul şi auzul a mii de spectatori. Cari în lipsa campionatelor europene anunţate şi contramandate s'au mulţumit cu ceiace li s'a oferit. Ceia ce înseamnă că, în fine, au fost readuşi de criză la acelaş numitor, spre fericirea organizatorilor viitori, dacă vor mai supravieţui.

L. ROŞIANU

Citiţi în pag. III-a:
Detalii asupra matchurilor internaţionale de eri

Pe două fronturi...

Succes la Berna, înfrângere la Bucureşti

Elveţienii au obţinut „drawul" în ultimele şase minute graţie unui penalty dubios iar bulgarii au fost norocoşi...

Câtă dreptate am avut, în rândurile publicate în numărul trecut, ne arată cele două rezultate dela Berna şi Bucureşti.

Un draw, aproape o victorie — faţă de anumite momente ale matchului — la Berna, o înfrângere nemeritată la Bucureşti. Acesta este bilanţul sumar.

DOBAY

Contra Elveţiei, un 2—2 satisfăcător, performanţă mare chiar, dacă ţinem cont de obstacolele unui match cu elveţienii pe terenul lor. Recitiţi rezultatele pe cari le-am publicat în numărul trecut şi veţi conveni că draw-ul obţinut eri pe teren străin, înseamnă un rezultat mare.

Ţinuta României la Berna, apare întro lumină splendidă, dacă acordăm importanţa cuvenită felului cum s'a prezentat echipa noastră şi mai ales anumitor detalii ale matchului. In repriza doua l'am pierdut pe Zombori — rănit — care până atunci jucase admirabil. In minutul 75 conduceam cu 2—0. Elveţienii au egalat însă, căci cu şase minute înainte de sfârşit au transformat un penalty acordat în împrejurări foarte suspecte, de un arbitru care din primele deciziuni a dat loc la tot felul de bănueli.

Bindea, Sepi, Dobay, Albu şi ceilalţi merită felicitări, pentrucă înaintea rezultatului, contează jocul de factură mare pe care l-au făcut, acolo unde adevărata faţă a footballului ţării noastre nu era cunoscută.

*

La Bucureşti am înregistrat un eşec. Nu însă deprimant.

Bulgarii au fost extrem de norocoşi, căci au marcat atunci când românii dominau mai categoric.

In general nu se poate spune că înfrângerea echipei B corespunde unei experienţe eşuate. Din contra. Suntem de părere că după ce se vor face retuşări, unsprezecele acesta ne va aduce

SFERA

succese, şi odată mai mult citatul: «o înfrângere în sport pregăteşte victoria de mâine», va fi verificat.

b.

Herold a stabilit un nou record la Decathlon iar Csaklany a ameliorat recordul la Pentathlon

Strălucitul succes al concursurilor de Sâmbătă şi Duminecă

Ultima reuniune atletică a anului, organizată Sâmbătă şi Duminică de către Federaţia Română de atletism, a repurtat un strălucit succes.

Rezultatele technice înregistrate au întrecut şi cele mai optimiste aşteptări, iar neta victorie a lui Herold, a confirmat valoarea indiscutabilă a acestui excelent atlet, în care atletismul românesc poate avea cea mai serioasă speranţă.

Este drept că la succesul reuniunei a contribuit şi timpul cum nu se putea mai adequat unei manifestaţiuni atletice, şi F. R. A. dovedindu-se bine inspirată amânând cu o săptămână desfăşurarea probei.

Lotul participanţilor a fost redus cum ne şi aşteptam de altfel căci Decathlonul nu este o manifestaţiune la îndemâna oricui.

Spectatorii cari au asistat în cele două zile la desfăşurarea celor zece probe, şi-au putut da seama de acest fapt deoarece din lotul de şease participanţi, trei concurenţi s'au desprins net:

Herold, Csaklany şi Usjaghy

Primul a câştigat, impunându-se net şi reuşind să totalizeze 6737825 puncte, ameliorând recordul lui Csegezi care era până eri de 6.449.002, cu 288.825 puncte.

Herold şi-a însuşit în acelaş timp Campionatul Naţional şi a câştigat cupa Radu Istrati.

Osaklany a fost urmărit de un formidabil ghinion. Greşind pasul la cursa de 110 m. garduri a fost silit să abandoneze cursa şi cu ea şi Decathlonul, deşi diferenţa între el şi Herold nu era decât de câteva zeci de puncte.

In schimb, atletul din Valea Jiului a încercat recordul naţional la Pentathlon, reuşind să amelioreze recordul său stabilit în Mai cu peste 200 puncte, totalizând 3277,09 puncte.

Insfârşit, Usjaghy fără o pregătire prea îndelungată, a reuşit să treacă de 5800 puncte, ceiace nu este deloc rău.

Ceilalţi concurenţi, Drăgulescu - Popovici şi Roşianu, au lăsat — în special ultimii doi — neta impresie că nu au fost pregătiţi pentru o asemenea probă.

In general toţi au avut puncte slabe, dovedind odată mai mult că Decathlonul cere o pregătire specială pentru a se obţine rezultate satisfăcătoare.

O caracteristică a specialiştilor noştri de Decathlon este că le lipseşte echilibrul omogenităţii, şi cu excepţia lui Herold, este o prea mare diferenţă între performanţe.

In numărul de astăzi dăm rezultatele technice, urmând ca în numărul viitor să publicăm câteva date comparative în legătură cu victoria lui Herold.

REZULTATELE TECHNICE

PERFORMANŢELE OBŢINUTE DE HEROLD

100 m.: 11 s.8 714.40 puncte

Lungime: 6 m. 48 cm. 698.60 puncte.

Greutate: 12 m. 33 cm. 699.00 puncte.

Inălţime: 1 m. 71.5, 699.000 puncte
400 m. plat: 59 s. 1/10 586.40 puncte
110 garduri: 17 s. 1/10 800.05 puncte
Disc: 38 m. 46 743.50 puncte.
prăjina: 3 m. 20, 595. Suliţa: 50 m. 55 712.625 puncte
1500 m.: 5 m.22 488,80 puncte.
Total 6737.825 puncte.

II. G. USJAGHY

100 m.: 11 s. 5/10 785.30 puncte,
Lungime: 6 m. 02 612.90 puncte;
Greutate: 11 m. 54 620.00 puncte.
Inălţime: 1 m. 54 454,00 puncte;
400 m. p: 56 s. 4/10 691,68 puncte.
110 m. garduri: 18,6 658 puncte;
Disc: 36.55 670.92 puncte.
Prăjină: 2 m. 50 217 puncte.
Suliţă: 48 m. 60 659 puncte.
1500 m.: 5 m. 29.2 447 puncte.
Total General 5813 puncte.

III. DRAGULESCU CEZAR

110 m.: 11 s.8; lungime: 5 m. 91; greutate: 7 m. 87; înălţime: 1 m. 49; 4oo m: 56 s. 5;

110 m. garduri: 18 s. 7; disc, 20,85; prăjina 2 m.; suliţă 22 m.; 1500 m. 4, m. 40 s.: total: 4113.69;

IV. POPOVICI TH.

100 m: 11 s. 8; lungime: 5 m. 65; greutate 7 m. 90; în.lţime: 1 m. 41; 400 m. 55 s;

110 m. garduri: 21 s. ; disc. 23 m. prăjina 2 m.; suliţă 22 m.î 1500 m, 4 m. 40 s.

V. ROŞIANU C.

100 m: 11 s. 8; lungime 5 m,; greutate 10 m. 05; înălţime: 1 m. 35; 400 m: 55 s. 4; 110 m. g: 24 s. 8; disc 22 m,; prăjina: 2 m; suliţă 30 m., 1500 m: 5 m. 20;

St. Csaklany a bătut recordul la Pentathlon

In cadrul concursurilor pentru Decathlon atletul Csaklany abandonând această probă a primit autorizaţiunea juriului de-a încerca recordul naţional la Pentathlon.

Universitarul, deşi vădit handicapat de efortul depus în ajun, a reuşit totuşi să totalizeze 3277.07 puncte, ameliorând astfel cu 263.77 puncte vechiul său record pe care-l reuşise în primăvară.

Atletul din Valea Jiului a obţinut eri următoarele performanţe:

Săritură lungime: 6 m. 12, 637.40 puncte.

Aruncarea discului: 34 m. 39 588.84 puncte.

200 m. plat: 23 s. 4/10 802.00 puncte.

Aruncarea suliţei: 51 m. 62 642.05 puncte.

1500 m. plat: 5 m. 19 cm. 506.80
Total puncte 3277.09 puncte.
Vechiul record era 3014.02 puncte

Aproape 5000 de curioşi au staţionat aseară în faţa redacţiei noastre

Matchul dela Berna a făcut impracticabilă circulaţia pe str. Anghel Saligny, timp de două ore.

In mod obişnuit, matchurile internaţionale de football suscită un interes covârşitor în rândurile spectatorilor bucureşteni cari ne asaltează cu telefoanele până târziu noaptea, pentru a afla cu un minut mai devreme rezultatele. Cei cari nu pot uza de un astfel de privilegiu, ne asaltează pur şi simplu redacţia, ocupând ore întregi strada Anghel Saligny în aşteptarea veştilor, cari pe măsură ce ne sosesc sunt afişate într'o vitrină luminoasă.

Aseară însă au fost bătute toate recordurile în această direcţie. Toate numerile noastre de telefon au fost sechestrate de cetitorii din oraş, cari cereau relaţiuni asupra matchului dela Berna, când acesta era încă în curs de desfăşurare. Iar strada, animată întotdeauna Duminică seara, a fost de data aceasta o mare de capete. Aproape 5000 de oameni au ocupat-o dela 5 jumătate până la ora când am putut afişa rezultatul definitiv al partidei. Intre timp le-am pus la dispoziţie rezultatul la pauză şi toate amănuntele pe cari le-am căpătat pe cale telefonică dela Berna.

Faptul că mii de oameni au stat înghesuiţi ore întregi ocupând literalmente o stradă pentru a putea afla mai curând un rezultat, este fără îndoială dovada eclatantă că publicul nostru sportiv se... occidentalizează. Adică trăeşte din ce în ce mai intens zbuciumul sportiv atât de frequent în ţări cu tradiţie mai veche, ceiace marchează un progres incontestabil faţă de trecutul apropiat.

Constatarea aceasta o facem cu vădită satisfacţie, deşi vacarmul din stradă a ţinut în loc lucrările redacţiei până noaptea târziu...

Spre 1000 km. pe oră

Această performanţă, este imposibilă cu aparatele de azi

Recent, căpitanul Scampinelli din aviaţia italiană a isbutit să sboare, timp de 38 minute şi pe circuit închis, cu o viteză de 619 km. 370 pe oră şi să intre astfel în posesia cupei pusă în competiţiune de faimosul Bleriot, aviatorul care a trecut prima dată, canalul Mânecii.

Trofeul este destinat să rămână proprietatea definitivă a pilotului care va atinge o viteză orară de 1000 km. sburând continuu, timp de 30 m

CONDIŢIUNI GRELE

Pretenţiunile vechiului aviator sunt excesive. Marile încercări ale anului au demonstrat că materialul actual nu este capabil să străbată 2-3 km. cu viteză impusă de donatorul cupei. Greutatea unui motor de 2800 H. P. cum este acela întrebuinţat de căpitanul Scampinelli constitue un handicap serios pentru atingerea unei asemenea iuţeli orare, iar scheletul aparatelor, în special ampenajul, nu poate fi redus prea mult spre a se micşora rezistenţa la înaintare.

Stamford, câştigătorul de acum doi ani al cupei «Schneider» şi fost recordman mondial de viteză în hidroavion, imaginase o schiţă care a stârnit admiraţia marilor ingineri. Ei au crezut la prima vedere că au pus mâna pe cheia realizărei unor viteze cu mult superioare celor stabilite până atunci.

DEZILUZIE

Când au pus însă lucrarea în practică, au constatat că greşiseră calculele. Aparatul a fost readus în uzine, modificat şi paramodificat, dar rezultatele întârziau să dea roade. S'a renunţat atunci definitiv la proectul lui Stampford şi s'a decis să se caute efecte mari în uşurarea motoarelor, subţierea fuselajelor şi reducerea la minimum posibil a planurilor.

Astăzi când toate statele cu mare industrie aviatică îşi îndreaptă privirile spre faimosul trofeu, inginerii fac planuri, caută soluţii şi încearcă din răsputeri să găsească o compoziţie metalică rezistentă şi extra uşoară.

SOLUŢII GREU DE INFAPTUIT

Mulţi din ei speră într'o reuşită ... piată dar, mulţi sunt şi acei cari nu cred ca trofeul Bleriot să poată fi cucerit în anul acesta sau în cel viitor.

Cei mai destoinici şi pricepuţi constructori de hidroavioane, nu au părăsit ideia realizării aparatului ideal dar, nu se gândesc numai la părţile principale ale lui, ci caută soluţii precise şi pentru restul organelor aparatului.

Astfel se pune insistent chestiunea rezistenţei «cocei» sau a înlăturării ei definitive. După unii, «coca» este indispensabilă, după alţii s'ar putea renunţa la ea şi în acest mod aparatul s'ar uşura simţitor.

Asupra fuselajului şi planurilor toţi sunt de acord. Discuţia gravitează în jurul motorului şi a sistemului de decolare şi amerizare.

Se crede în generl că adjudecarea cupei «Bleriot» va deveni posibilă când se va putea obţine un motor de 5000 H. P, care să nu cântărească mai mult decât motoarele întrebuinţate când s.au stabilit ultimele recorduri şi când greutatea restului aparatului se va reduce cu cel puţin 25 la sută.

PEGOUT

După Bulgaria-România

Câteva păreri autorizate

Când fluerul final al arbitrului a pecetluit eşecul acestei prime încercări de completă românizare a teamului nostru naţional, am încercat să aflăm câteva păreri ale personalităţilor cari au asistat la match.

Din tribună, d. Alex. Vaida-Voevod, preşedintele consiliului de miniştri, a urmărit cu o deosebită atenţie toate fazele jocului.

— D-le prim-ministru, vă rugăm o declaraţie...

Glumeţul sfetnic găseşte prilejul să plaseze şi de data aceasta una din iscusitele d-sale bufade:

— Regret că nu am vârsta şi nici cunoştinţele technice necesare pentru a putea coborî şi eu în mijlocul terenului...

Preşedintele federaţiei române de football, d. **V. V. Tilea**, subsecretar de stat la preşedinţia consiliului, ne acordă câteva minute mai lungi pentru a ne spune lucruri deosebit de interesante:

— Ca vechiu sportiv, nu sunt obişnuit să mă îmbăt de o victorie, după cum nu dezesperez după o înfrângere.

In timp ce bulgarii au venit cu o echipă bună, cu technică, noi am prezentat un unsprezece debutant, tânăr. Am jucat cu elan, am fost hotărâţi în atac, dar am fost lipsiţi de omogenitate. Am fost superiori mult în repriza secundă, dar această neînţelegere dintre jucători, manifestată în deosebi în linia de atac, a împiedecat o egalare. Trebuie să mai adaug de altfel că am avut şi puţin ghinion.

Am convingerea că această echipă întregită cu jucătorii plecaţi la Berna, ar da o formaţie, un team care va putea satisface dorinţa întregei opinii publice.

— Ce părere aveţi despre arbitraj?

— Sunt mulţumit de conducerea d-lui Rutcowsky.

D. Iordan Stratiev, însărcinatul de afaceri al Bulgariei, ne spune:

— In sport, cred, victoria prezintă o importanţă secundară. Principalul care interesează este maniera în care reuşeşti să câştigi.

Echipa românească a jucat cu mult elan şi merita un rezultat mai onorabil.

D. Denis Xifando:

— Băeţii au muncit mult, au jucat cu mult elan şi însufleţire. Dacă nu ratam cele câteva ocazii din repriza secundă puteam termina la egalitate, dacă nu chiar învingători.

N. SARELY